

56. உள்ளக்களி

வேறுஎழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

கருவிளங்காய், கருவிளங்காய், கருவிளங்காய், கருவிளங்காய்,
கருவிளங்காய், கருவிளங்காய், கருவிளங்காய், கருவிளங்காய்

கடல்கலவு நிலயமிசை மகளிரகல் குறியினொரு
கடவைவழி வளுவளென வருமனிதரைக்
கடவுள்சுத ரெனுமிழிவு புரையவொரு குறைவிழிவு
கழறவழி யெவளவுமில் கடவுண்மகனாய்
மிடன்மகிமை யொளிவடிவ மிளிரவெளி வருமுருகை
விகிர்தமற வெனதுமன நினைநிலைமையால்
நடலைகெட வவலநசை யுழலைகெட விதலைகெட
நவிலரிய பரமசுக மதையடைவனே.

1 இதலை = கொப்பூழ் இவ்வறுப்பு, ஒருருவிலிருந்து தான் தோன்றியதென்பது காட்ட அடையாளமா யுள்ளது. இஃதில்லாமையே வருமுடம்பை மறுப்பதென்பதை யறிவுறுத்துமாறே “இதலைகெட” என்றாரென்க.

“நாபியுடை யெவ்வுயிர்க்கு நாயகனா யாதியில்லா
நாபியுள்ள வெம்மிறையை நண்ணுவனோ பொன்மயிலே”

என்று இந்நாற் பொன்மயிற்கண்ணியில் அறிவுறுக்கப்பட்டதும் இங்குக் கருதிக் கோடற்பாற்றே.

கடல் சுலவு நிலயமிசை மகளிர் அகல் குறியில் ஒரு
 கடவை வழி வளுவளு என வருமனிதரைக்
 கடவுள் சுதர் எனும் இழிவு புரைய ஒரு குறை இழிவு
 கழற வழி எவளவும்இல் கடவுள் மகனாய்
 மீடல் மகிமை ஒளி வடிவம் மிளிர் வெளிவரு முருகை
 வீகீர்தம் அற எனது மனம் நினை நிலைமையால்
 நடலைகிட அவலநசை உழலைகிட இதலைகிட
 நவில் அரிய பரம சுகம் அதை அடைவனே.

கடல் சூழ்ந்த இம்மண்ணுலகில், மாதரின் அகன்ற அல்குலில் ஒரு குற்றமான வழியில், வளுவளு எனப் பிறந்து வெளிவரும் மனிதரைக் கடவுள் மகன் எனும் இழிவு போன்று, ஒரு குறைவும் இழிவும் சொல்ல வழி எவ்வளவும் இல்லாத கடவுள் மகனாய், வலிமையும் பெருமையும், ஒளியான வடிவமும் ஒளிவீச, வெளியே தோன்றிய முருகனைப் பொய்ம்மையின்றி எனது மனம் நினைக்கும் நிலைமையால், என் துன்பம் ஒழிய அவலமான ஆசை என்னும் மனச் சூழற்சி ஒழிய, பிறப்பு ஒழிய சொல்லற்கரிய பரம சுகத்தை அடைவேன்!

1

திரிநகர மெரியவெதிர் பகவவுண னியமனொளிர்
 தினகரனை விதுமதன னயனவன்மகன்
 கரியசுரன் வலியசிறு விதியிளவ லிவர்களுயர்
 கறுவமற முறுகிவிற லணிகலிசமார்
 முருகிதழி கிளுவைவிள வணிபரம சிவனுடைய
 முருகனென வருமறைகண் முரசமறையும்
 ஒருவனென திதயமல ருளனினியொர் விளரியிலை
 யறுவதவ னரியவிணை யடியினிழலே.

திரிநகரம் எரிய எதிர் பக அவுணன் இயமன் ஒளிர்
 தினகரனை விது மதனன் அயன் அவன் மகன்
 கரியசுரன் வலிய சிறுவிதி இளவல் இவர்கள் உயர்
 கறுவம் அற முறுகி விறல்அணி கலிசம்ஆர்
 முருகுஇதழி கிளுவை விள அணி பரம சீவனுடைய
 முருகன் என அருமறைகள் முரசம் அறையும்
 ஒருவன் எனது இதய மலர்உளன் இனிஒர் விளரி இலை
 உறுவது அவன் அரிய இணை அடியின் நிழலே.

2. பகவவுணன் = கொக்கு வடிவான அசுரன். பகம் = கொக்கு; நிகண்டுடன் காண்க. கலிசம் = வன்னி. விளரி = வேட்கைப் பெருக்கம்.

முப்புரம் எரிய எதிர் கொக்கு வடிவான அசுரன், இயமன், ஒளிவீசும் சூரியன், சந்திரன், மன்மதன், பிரமன், அவன் மகனான கரிய கடவுளான திருமால், தக்கனின் மக்கள் ஆகியோரின் பெரிய செருக்கு அறும்படிக் கோபித்த வீரர் அணியும் வன்னி, மணமுள்ள கொன்றை, கிளுவை (ஒரு வகை மரம்) விளா ஆகியவற்றை அணியும் பரமசிவனுடைய புதல்வன் முருகன் என அரிய வேதங்கள் முரசறைவதுபோல் கூறும் ஒருவன், எனது இதயமலருள் உளன். இனி எவ்வித ஆசைப் பெருக்கமும் இல்லை! நான் அடைவது இனி அவனுடைய அடைதற்கரிய இணையடிகளின் நிழலேயாகும்!

2

வருகைசெல வெனவறையு மிருதிறமு மிறுதியுற
வளர்மவுன வொருமொழியை யருளுமிறையோன்
பரிபுரமு மிறைமணியு மளமளென வொலிதரவொர்
பசியசிகி மிசையுலவு பவுள்கடையகோன்
கருமுகையு நெளிபணமு மிலையுமலை மகளுடைய
கரமுருக னனுதினமென் மனதிலுளனால்
மருவலர்கள் பகைமையிலை யறுவலுறு பிணிகளிலை
வறுமையிலை யறுகணிலை மடமையிலையே.

வருகை செலவு என அறையும் இருதிறமும் இறுதிஉற
வளர் மவுன ஒரு மொழியை அருளும் இறையோன்
பரிபுரமும் இறைமணியும் மளமள என ஒலிதர ஓர்
பசிய சிகிமீசை உலவு பவுள்கு டைய கோன்
கருமுகையும் நெளிபணமும் மிலையும் மலை மகள் உடைய
கர முருகன் அனுதினம் என் மனதில் உள்ள ஆல்
மருவலர்கள் பகைமை இலை உறுவல் உறு பீணிகள் இலை
வறுமை இலை உறுகண் இலை மடமை இலையே.

பிறப்பு இறப்பு எனக் கூறப்படும் இருவகையும் ஒழிந்துபோக நிலைபெறும் மெளன மொழியை அருளிய இறைவனும், சிலம்பும் சிறுமணிகளும் பளபள என்று ஒலிக்கவும், ஒரு பச்சை மயில்மீது செல்வோன் ஆன பெருமையுடைய அரசன், சாதிப் பூமாலையும் நெளியும் அரவமும் சூடும் மலைமகளான உமாதேவியின் திருக்கரத்தில் அமர்ந்தருளும் முருகன். அவன் அனுதினமும் என்

மனதில் உள்ளான். ஆகையால், பகைவருடைய பகையுமில்லை!
துன்பந்தரும் நோயுமில்லை! வறுமை இல்லை! அச்சமில்லை!
அறியாமையில்லை! 3

பைந்துளவ மவுலியும் யனுமிமைய வருநறிய
பனிமலர்கள் கொடுபுசனை புரியவளர்தே
உய்ந்திடவுள் கிருடிகண லுபநிடத மவுனமுள
ருயர்மகிமை யுடையவர்க ணினைவிலுளகோ
ஐந்துமுக னுருவினிட மிளிரமலை முருகனெனு
மருளிறையென் மனமதனி லுளனிணியரோ
நைந்தொழியு மறமுழுது முதியமல வலியழியு
நடுவுடைய நமனுருமும் வருவதிலையே.

பைந்துளவ மவுலியும் அயனும் இமையவரும் நறிய
பனிமலர்கள் கொடு புசனை புரியவளர்தே
உய்ந்திட உள் இருடிகள்நல் உபநிடத மவுனம் உள
உயர்மகிமை உடையவர்கள் நினைவில் உள கோ
ஐந்து முகன் உருவினிடம் மிளிர் அமலை முருகன் எனும்
அருள் இறை என் மனம் அதனில் உள்ள இனிஅரோ
நைந்து ஒழியும் மறம்முழுதும் முதியமல வலி அழியும்
நடுஉடைய நமன் உருமும் வருவது இலையே.

பசிய துளசி மாலையணிந்த முடியுடைய திருமாலும்,
அயனும், தேவரும், மணமும் குளிர்ச்சியுமுடைய மலர்களைக்
கொண்டு பூசை செய்து கடவுள் உய்ந்திட நினைக்கும்
ரிஷிகளும் நல்ல உபநிடத அமைதி உள்ள உயர்ந்த
பெருமையுடையவர்களும் தம் நினைவில் உள்ள அரசனானவன்,
ஐந்துமுகன் திருமேனியின் இடப்பாகத்தில் ஒளிவீசும்
அமலையான உமாதேவியின் மகன் ஆன முருகன் என்னும்
அருள்புரியும் இறைவன் என் மனத்தில் உள்ளான். அதனால்,
இனிப் பாவம் முழுதும் மெலிந்து ஒழியும். பழையான
ஆணவமல வலிமையும் அழியும். நடுவுநிலையுடன் நடக்கும்
இயமனுடைய அச்சமும் வருவதில்லை! 4

முண்டிதமில் சிறுசிகையு மிடையிலணி கவுசனையு
முழுமதிய மெனமிளிர் முகமுமொருகைத்
தண்டுமுர முறுபுரியு மிளமையுடை யுருவுமெழி
றரவிலக விருடிகர ரடிகளெவரும்

கண்டுநல னடையவென வமிர்தமழை பொழிபெரிய
கருவிகனி பழநிமலை யுறைபெரியவன்
தொண்டனென வுளவெனது மனதிலுள னிரவுபக
றுணையுமவ னணைவுமவ னினைவுமவனே.

முண்டிதம் இல் சீறுசீகையும் இடையில் அணி கவுசனையும்
முழுமதியம் என மளிரும் முகமும் ஒருகைத்
தண்டும் உரம் உறு புரியும் இளமை உடை உருவும் எழில்
தரிலக இருடி சுரர் அடிகள் எவரும்
கண்டு நலன் அடைய என அமிர்தம் மழை பொழி பெரிய
கருவி கவி பழநிமலை உறை பெரியவன்
தொண்டன் என உள எனது மனதில் உள்ள இரவு பகல்
துணையும் அவன் அணைவும் அவன் நினைவும் அவனே.

மழித்தல் செய்யாத சிறுகுடுமியும், இடையில் அணி
கோவணமும், முழு நிலவு என ஒளிவீசும் முகமும், ஒரு கையில்
தண்டாயுதமும், மார்பில் முப்புரியும், இளமையுடைய உருவும்
அழகு தரும்படி விளங்கிய ரிஷி, தேவர், கடவுளர் எவரும்
தரிசித்து நன்மையடையவென, அமிர்த மழை பொழி பெரிய மேகம்
கவிந்துள்ள பழநிமலையில் தங்கும் பெரியவனின் தொண்டன் என
உள்ள, எனது மனதில் உள்ளவன், இரவும் பகலும் எனக்கும்
துணையும் அவன்! ஆதரவுமவன்! நினைவும் அவனே! 5

பன்றிமலை தணிகைமலை யருணாமலை யரவமலை
பவணைமலை யடிகண்மலை துடவைமலைவா
னொன்றுமலை மயிலமலை மலயமலை கயிலைமலை
யுறைவிமல குமரகுரு புவனமுழுதும்
நின்றநிலை யறியவெனி னுனதுருவை யறிதியென
நிகமமெனு முதுமறைகண் முறையிடுதலால்
என்றுமவ னருள்வலிகொ டெனதுருவை யறிதல்பெரி
திலையெனுமொ ருயர்துணிவி லடிமையுளனே.

பன்றிமலை தணிகைமலை அருணைமலை அரவமலை
பவணை மலை அடிகள்மலை துடவைமலை வான்
ஒன்றுமலை மயிலமலை மலயமலை கயிலைமலை
உறை விமல குமரகுரு புவனம் முழுதும்

நின்ற நிலை அறிய எனில் உனது உருவை அறிதி என
நிகமம் எனும் முதமறைகள் முறையீடுதலால்
என்றும் அவன் அருள்வலி கொடு எனது உருவை அறிதல் பெரிது
இலை எனும் ஓர் உயர் துணியில் அடிமை உள்ளே.

பன்றிமலை, தணிகைமலை, திருவண்ணாமலை, நாகமலை, கமுகுமலை, சுவாமிமலை, சோலைமலை, திருப்பரங்கிரி, மயிலமலை, பொதியமலை, கயிலமலை, முதலிய மலைகளில் எழுந்தருளும் மலமற்ற குமரகுரு, உலகம் முழுவதும் நீ நிலைபெற்றுள்ள நிலையை அறியவெனில், உன் உருவத்தை முதலில் அறிந்து கொள்க என்று நிகமம் எனப்படும் பழமையான வேதங்கள் முறையீடுதலால், எக்காலத்தும் அவன் அருள் வலிமையைக்கொண்டு எனது உருவை அறிந்து கொள்ளுதல் பெரிய செயலன்று எனும் ஒரு மேலான உறுதியில் அடிமை உள்ளேன்!

6

பொருஷமிலி திரிபுமிலி மருளுமிலி தெருளுமிலி
புகழுமிலி வசையுமிலி நசையுமிலியோ
ருருஷமிலி யருஷமிலி யருவருஷ மிலிநுவலு
முரையுமிலி கரையுமிலி வெறுமையுமிலி
குருஷமிலி குடியுமிலி குலமுமிலி பெயருமிலி
குணமுமிலி சினமுமிலி துணையுமிலியென்
றருமறைக ணவில்பெரிய பொருள்குமர குருவெனவு
மறியுமென திறையுணர்வு நிறைவையுறுமே.

பொருஷமல் திரிபும் இல் அருளும் இல் தெருளும் இல்
புகழும் இல் வசையும் இல் நசையும் இல் ஓர்
உருவும் இல் அருவும் இல் உரு அருவும் இல் நவலும்
உரையும் இல் கரையும் இல் வெறுமையும் இல்
குருவும் இல் குடியும் இல் குலமும் இல் பெயரும் இல்
குணமும் இல் சினமும் இல் துணையும் இல் என்று
அருமறைகள் நவில் பெரிய பொருள் குமரகுரு எனவும்
அறியும் எனது இறை உணர்வு நிறைவை உறுமே.

ஓப்பில்லாதவன், மாறுபாடு அடையாதவன், அறிவு
மயக்கமில்லாதவன், தெளிவில்லாதவன், புகல் இல்லாதவன்,

இகழ் இல்லாதவன், ஆசையில்லாதவன், உருவம் இல்லாதவன், அருவம் இல்லாதவன், உருஅருவம் இல்லாதவன், கூறப்படும் சொல்லும் இல்லாதவன், எல்லையும் இல்லாதவன், சூனியமும் இல்லாதவன், குருவும் இல்லாதவன், குடியும் குலமும் பெயரும் குணமும் இல்லாதவன், கோபம் இல்லாதவன், துணையும் இல்லாதவன் என்று இவ்வாறு அரிய வேதங்கள் கூறும் பெரியபொருள், குமரகுரு என்று அறியும் எனது கடவுள் உணர்வானது நிறைவடையும்!

7

கருதரிய வொருநிலையி விரவுபக விலைவலிய
கலுடமொடு சுகுர்தமிலை மிசிரமிலைநீள்
பெருமையொடு குறுமையிலை யகநடுவு புறமுமிலை
பிரிவுமிலை விழைவுமிலை மறதிநினைவாம்
இருவகையும் வருதலிலை யெனமறைகள் புகலுமதை
யெனமருவு பரமகுரு வெனுமுருகவேள்
கிருபைகொடு சமநிலையை யணவியெனை யணவியுள்
கிருதியற யுகளமற வடைவலினியே.

கருத அரிய ஒருநிலையில் இரவு பகல் இலை வலிய
கலுடமொடு சுகுர்தம் இலை மீசீரம் இலை நீள்
பெருமையொடு குறுமை இலை அகம் நடுவு புறமும் இலை
பிரிவும் இலை விழைவும் இலை மறதி நினைவு ஆம்
இருவகையும் வருதல் இலை என மறைகள் புகலும் அதை
எனை மருவு பரமகுரு எனும் முருகவேள்
கிருபைகொடு சமநிலையை அணவி எனை அணவிஉள்
கிருதி அற உகளம் அற அடைவல் இனியே.

நினைத்தற்கரிய ஒரு நிலையில் இரவும் பகலும் இல்லை; வலிய துன்பமொடு இன்பம் இல்லை; பெரிய பெருமையுடன் சிறுமை இல்லை; உள், நடு, வெளி என்பனவும் இல்லை; பிரிவும் இல்லை; விருப்பமும் இல்லை; மறப்பும் நினைப்பும் எனும் இருவகை நிலையும் இல்லை; இவ்வாறு வேதங்கள் கூறும் அதனை, என்னைச் சேரும் பரமகுரு என்று அறியும் எனது கடவுள் உணர்வு நிறைவடையும்!

8

உயிரிலுயி ரெனமருவு குமரகுரு பரனெனுடை
 யுளமதனி லுளனினியவ் வரியவிறைவர்
 கயர்விலளி திருவுதக மமைதிமல யசமலர்க
 ளணுவனில நறையறிவு கடருணருயிர்
 நயமுடைய வவியெனவு மமையமற வனுதினமு
 நகைமுகமொ டயருமுறை தனிலெனதுபாழ்
 மயலொழிய வியல்பொழிய வுதயமொடு விளவொழிய
 மலரகித வழதநிலை தனையுறுவனே.

உயிரில் உயிர் என மருவு குமர குருபரன் என் உடை
 உளம் அதனில் உளன் இனி அவ் அரிய இறைவற்கு
 அயர்வில்அளி திரு உதகம் அமைதி மலய சமலர்கள்
 அணு வனிலம் நறை அறிவு கடர் உணர் உயிர்
 நயம் உடைய அவி எனவும் அமைய மறவன் அனுதினமும்
 நகை முகிமாடு அயரும்முறை தனில் எனது பாழ்
 மயல் ஒழிய இயல்பு ஒழிய உதயமொடு விளவு ஒழிய
 மலரகித அமுதநிலை தனை உறுவனே.

உயிருக்கு உயிர் எனச் சேர்ந்துள்ள குமரகுருபரன் என்னுடைய
 உள்ளத்திலும் உள்ளான்; இனி அந்த அரிய கடவுளுக்குத்
 தளர்வில்லாத அன்பே திருமஞ்சனநீர், சாந்தமே சந்தனம்,
 பிராணவாயுவே மலர்கள், ஞானமே நறும்புகை, உணர்வே
 தீபம், உயிரே நல்ல நைவேத்தியம் என அமைய இன்ன
 காலமென்றில்லாமல், நாள்தோறும் புன்னகை முகத்துடன் செய்யும்
 அகப் பூசை முறையில், எனது பாழான மயக்கம் ஒழியவும், குணம்
 ஒழியவும், பிறப்புடன் இறப்பொழியவும், ஆணவமலம் நீங்கிய
 மரணமிலாத நிலை அடைவேன்! 9

ஐந்துதிற நவிலவுள வலகினடை தரவுரிய
 வனவரத வுயிர்களுயி ரெனவுமறிவி
 லைந்தினர செனவுநிறை யமலவருண் மயவனக
 வவிசனவி சமதுவித ரகிதவுசித

9. அளி = அன்பு. திருவுதகம் = திருமஞ்சனநீர். அமைதி = சாந்தம். மலயசம் = சந்தனம்.
 அணுவனிலம் = பிராணவாயு. நறை = நறும்புகை. அறிவு = ஞானம். கடர் = தீபம்.
 அவி = நைவேத்தியம். அமையமற = இன்னகாலமென்றில்லாமல்

விந்தைமிக விளவருண கிரிதமிழி னிரதநுகர்
 மிகையில்செவி யினனெனுமெ னிறையருளினான்
 விந்துமன வொழிவடைவ னெனையடைவ னருளடைவன்
 மிளிர்மல பரமகதி யினையடைவனே.

ஐந்து திற நவில் உள உலகின் நடை தர உரிய
 அனவரதம் உயிர்கள் உயிர் எனவும் அறிவில்
 ஐந்தின் அரசு எனவும் நிறை அமல அருண்மய அனக
 அவீசன வீசம துவீத ரகீத உசீத
 விந்தை மிக உள அருணகிரி தமிழின் இரதநுகர்
 மிகையில் செவியினன் எனும் என் இறை அருளினான்
 விந்து மன ஒழிவுஅடைவன் எனை அடைவன் அருள்அடைவன்
 மிளிர் அமல பரமகதியினை அடைவனே.

நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று, ஆகாயம் என்னும் ஐந்து
 வகையாக உள்ளதெனச் சொல்லப்படும் இவ்வுலகம் இயங்க,
 எப்போதும் உயிர்களுக்குள் உயிராக இருந்தும், அறிவில்லாத
 பொறிகள் ஐந்தின் அரசெனக் கூறப்படும் மனம் என
 நிறைபவனும், மலமற்ற அருள்மயன், தூயவன், துன்பமில்லாதவன்,
 சமானமின்மை, இரண்டின்மை, மேலான அற்புதம் மிக உள்ள
 அருணகிரிநாதரின் தமிழ்ப் பாடலின் சுவையை நுகரும்
 குற்றமில்லாத செவியினன் ஆன, என்னுடைய கடவுளின்
 அருளினால் மாறுபடும் ஒழிவடைவேன். என் ஆத்மாவை
 அடைவேன். அவன் அருள் அடைவேன். ஒளிவீசும் மலமற்ற
 பரமகதி என்று கூறப்படும் முத்தியடைவேன். 10

